29. 7. 46.

אחי יקירי ורוחי הוא,

סוף סוף מצאתי רגע של שקט ואני מנצל אותו
לכתוב לך. יודע אני שלא כתבתי לך הרבה זמן
ושאתה בוודאי כועס עלי קצת, אבל אני מקווה
שתבין אותי כשתדע שכל הזמן הזה הייתי עסוק
בכל מיני דברים שהיו חשובים לי מאוד ולא-ולא.
ראשית הייתי צריך לסדר את עניני הלימודים
שלי, שכמו שאתה יודע, הזניחו אותם קצת בזמן
האחרון. אחר כך נסעתי לכמה ימים לבקר את
הורי בקיבוץ, ואחרי זה כבר הגיעו החגים
ואחרי החגים הייתי עסוק בלהתכונן לבחינות
הגמר שלי, שהתחילו ביום ראשון האחרון.
ועכשיו, כשכבר עברתי את הבחינות האלה
ואני יכול לנשום לרווחה, אני מרגיש שאני
חייב לך הסבר מפורט על כל מה שעשיתי
בזמן הזה, כדי שלא תחשוב שאני מזלזל
בך או בדברים שחשובים לך. מאחר שאתה
מכיר את הנטיות שלי לדחות דברים
שאני לא אוהב לעשות, אני מניח שלא
יהיה לך קשה להאמין לי שהדבר היחיד
שבגללו לא כתבתי לך עד עכשיו הוא
שלא היה לי כוח לשבת ולכתוב לך מכתב
ארוך, כי כל הזמן הייתי עייף מאוד
ורציתי רק לנוח ולישון.

עכשיו אני כבר מרגיש הרבה יותר טוב,
אחרי שישנתי כמה לילות ברציפות ואכלתי
כמה ארוחות טובות, ואני מקווה שבקרוב
אחזור לעצמי לגמרי. אבל אני חייב להודות
שבתקופה האחרונה הרגשתי ממש לא טוב.
לא רק שהייתי עייף כל הזמן, אלא שגם
הרגשתי שאני חולה. לא ידעתי בדיוק מה
הבעיה, אבל הרגשתי שאני לא בסדר.
הייתי חסר חשק לכל דבר, ובכל פעם
שהתחלתי לעשות משהו, הרגשתי שאני
לא מסוגל להמשיך. הרגשתי שאני
חייב לנוח, אבל גם כשנחתי לא הרגשתי
טוב יותר. הרגשתי שאני חייב לישון,
אבל גם כשישנתי לא הרגשתי שנחתי
מספיק. הרגשתי שאני חייב לאכול,
אבל גם כשאכלתי לא הרגשתי שאני
שבע. הרגשתי שאני חייב לשתות,
אבל גם כשהרווית את עצמי לא הרגשתי
שהצמא שלי נרווה. הרגשתי שאני
חייב ללכת לשירותים, אבל גם כשהלכתי
לא הרגשתי שהלכתי. הרגשתי שאני
חייב לנשום, אבל גם כשנשמתי לא
הרגשתי שאני מקבל מספיק חמצן.
הרגשתי שאני חייב לחיות, אבל גם
כשחייתי לא הרגשתי שאני חי.

הרגשתי שאני חייב לכתוב לך מכתב,
אבל גם כשכתבתי לא הרגשתי שכתבתי.
הרגשתי שאני חייב לסיים את המכתב,
אבל גם כשסיימתי לא הרגשתי שסיימתי.
הרגשתי שאני חייב לשלוח את המכתב,
אבל גם כששלחתי לא הרגשתי ששלחתי.
הרגשתי שאני חייב לקבל תשובה,
אבל גם כשקיבלתי לא הרגשתי שקיבלתי.
הרגשתי שאני חייב לקרוא את התשובה,
אבל גם כשקראתי לא הרגשתי שקראתי.
הרגשתי שאני חייב להבין את התשובה,
אבל גם כשהבנתי לא הרגשתי שהבנתי.
הרגשתי שאני חייב לכתוב תשובה,
אבל גם כשכתבתי לא הרגשתי שכתבתי.
הרגשתי שאני חייב לשלוח את התשובה,
אבל גם כששלחתי לא הרגשתי ששלחתי.
הרגשתי שאני חייב לקבל תשובה לתשובה,
אבל גם כשקיבלתי לא הרגשתי שקיבלתי.
הרגשתי שאני חייב לקרוא את התשובה לתשובה,
אבל גם כשקראתי לא הרגשתי שקראתי.
הרגשתי שאני חייב להבין את התשובה לתשובה,
אבל גם כשהבנתי לא הרגשתי שהבנתי.
הרגשתי שאני חייב לכתוב תשובה לתשובה,
אבל גם כשכתבתי לא הרגשתי שכתבתי.
הרגשתי שאני חייב לשלוח את התשובה לתשובה,
אבל גם כששלחתי לא הרגשתי ששלחתי.
הרגשתי שאני חייב לקבל תשובה לתשובה לתשובה,
אבל גם כשקיבלתי לא הרגשתי שקיבלתי.
הרגשתי שאני חייב לקרוא את התשובה לתשובה לתשובה,
אבל גם כשקראתי לא הרגשתי שקראתי.
הרגשתי שאני חייב להבין את התשובה לתשובה לתשובה,
אבל גם כשהבנתי לא הרגשתי שהבנתי.
הרגשתי שאני חייב לכתוב תשובה לתשובה לתשובה,
אבל גם כשכתבתי לא הרגשתי שכתבתי.
הרגשתי שאני חייב לשלוח את התשובה לתשובה לתשובה,
אבל גם כששלחתי לא הרגשתי ששלחתי.
הרגשתי שאני חייב לקבל תשובה לתשובה לתשובה לתשובה,
אבל גם כשקיבלתי לא הרגשתי שקיבלתי.
הרגשתי שאני חייב לקרוא את התשובה לתשובה לתשובה לתשובה,
אבל גם כשקראתי לא הרגשתי שקראתי.
הרגשתי שאני חייב להבין את התשובה לתשובה לתשובה לתשובה,
אבל גם כשהבנתי לא הרגשתי שהבנתי.